Vydáva LAURA, združenie mladých ● 8. ročník

lawína #1

LAURA cestuje v čase
VIDES bilokoval
Animovať. Prečo?
...a ďalšie!

Nazdar, Lawiňáci!

Naša Laurika oslávi tento rok svoje v poradí tretie okrúhle narodky. Tí matematicky zdatnejší si už určite vypočítali, že Laura bude čerstvá pätnástka!
Aaachh, idú na mňa nostalgické spomienky, fňuk ;) Pamätám si, ako naša Laura bola ešte v plienkach, celkom maličká, ale zato plná života... Teraz je z nej slečna, ktorá dostane svoj vlastný občiansky preukaz, s ktorým sa určite nestratí vo svete občianskych združení :)
No, ale dosť bolo suchých rečí! Veď to, na čo sa všetci tešíme, sú predsa oslavy!
Nebojte sa, budú naozaj také, ako sa patrí, veď 15-ka je len raz za život. Aj keď tajný sen mnohých Lauráčok a Laurákov – púť do Argentíny po stopách bl. Laury – zostane zrejme aj tento rok iba snom. Ktovie prečo? Ozaj, ak by ste vedeli o nejakom ochotnom sponzorovi...
Áaaale, nevadzí, ako sa u nás v Trnave hovorí. Veď my si tie oslavy urobíme aj na Slovensku.

Tak napríklad: ak uvidíte uháňať pelotón cyklistov, príp. korčuliarov v lauráckych tričkách po hrádzi Dunaja a zároveň sa dolu Dunajom bude plaviť niekoľko člnov s logom Laury, vedzte, že to strediská zo západného kúta našej krajiny spoločne oslavujú Laurine narodky na regionálnej úrovni. Tiež nesmie chýbať puťák, nocovačka, koňovačka a opekačka: toto všetko si navymýšľali delegátky nášho valného zhromaždenia.
Už sa neviem dočkať, zdá sa, že nás čaká rok plný netradičných osláv.
Dúfam, že na nich nebudeš chýbať ani TY!

ZuzBrest

Foto: Archív autorky

Oslavujeme aj storočnicu

Oslavuje nielen LAURA, ale aj bl. Magdaléna Moranová († 26. marca 1908). Saleziánka, ktorá to so svätosťou dotiahla ďaleko. Na Sicílii rozbehla mnoho diel a zapojila do nich mladých – dievčatá aj chlapcov. Jednoducho, pedagogický talent na pohľadanie. Niečo pre nás. Preto vás chceme v tejto LAWÍNE inšpirovať aj jej myšlienkami. Hneď prvá: „Nechcem zomrieť skôr, ako sa stanem svätou.“ Zdá sa, že jej to vyšlo...

Ak asistujete pri deťoch, vždy sa ich snažte mať všetky pod dohľadom.
(Bl. Magdaléna Moranová)

Foto: Kviki

LAURA cestuje v čase

„Ide sa do Argentíííínyyyy!“ skandovali účastníci valného zhromaždenia LAURY. Kto by nechcel ísť na miesta, kde dozrela Laurina svätosť? Vidieť lamu z druhu vicuňa. Vystúpiť na vulkán Lanín, ktorý sa čnie nad Junin de los Andes, kde Laura študovala.

Krásny sen. Vráťme sa však do reality a vymyslime niečo lacnejšie. Čo tak cestovanie v čase? To je bezplatné.

Doteraz sme v tejto rubrike točili viac-menej vždy o bl. Laure a jej spätosti s naším združením. Tento rok to skúsime naopak. Môžete sa tešiť na seriál o našej pätnásťročnej histórii. Žiadne traktáty. Všetko v kocke.

Začínali sme dobrodružne

Prenatálny vývoj LAURY bol – ako u každého dieťaťa – neviditeľný, ale citeľný. Ešte vládol komunizmus, keď odvážne saleziánky začali tajne vyvíjať činnosť pre (nielen) dievčatá: stretká, výlety, duchovné cvičenia, obnovy... Saleziánsky duch zavial aj v Prešove a aj tu sa rozvinuli podobné aktivity, a ako bonus vznikol aj dievčenský časopis Čajka. Všetko v skrytosti a veľkou dôverou v Božiu pomoc. Lebo keby sa na to prišlo...

Malá, ale šikovná

Prišiel veľký prelom v roku 1989 a sestry vychádzajú z katakomb. Zakladajú domy a rozbieha sa činnosť mládežníckych stredísk a oratiek. V Prešove sa počet dievčat prudko zvýšil, podarilo sa získať priestory a oficiálne sa zaregistrovať ako stredisko Laura. Prečo práve toto meno, to asi nikomu netreba vysvetľovať. Bl. Laura – dievča s optimistickým úsmevom na tvári aj napriek skrytej bolesti v srdci – si nákazlivo rýchlo získavalo sympatizantky medzi animátorkami aj deťmi. V roku 1991 vzniká DOMKA ako organizácia určená primárne pre chlapcov. Jeden zo zakladateľov odporúča založiť podobnú organizáciu špeciálne pre dievčatá. Bola to výzva, na ktorú čoskoro prišla odpoveď. 4. decembra 1993 bola v Žiline založená mládežnícka organizácia LAURA s celoslovenskou pôsobnosťou a so sídlom ústredia v Prešove. Prvou predsedníčkou sa stala...

... ale o tom už zase na budúce.

apa

Majte oči a uši otvorené pre všetkých, ale usilujte sa byť ostražité nenápadne.
(Bl. Magdaléna Moranová)

Foto: Archív LAURY

Na valnom sa začalo oslavovať

U saleziánov v Žiline nastal posledný januárový piatok poriadny rozruch. A prečo aj nie? Veď sa tam dovalilo okolo štyridsať báb a jeden chalan z celého Slovenska – začalo sa valné zhromaždenie LAURY, združenia mladých.

Večer a la médiá

Steny dýchali históriou združenia. Provokačné otázky, citáty a fotky z akcií naznačovali, že hlavnou prioritou tohto valného nebude ekonomika, ale činnosť LAURY. Spravodajstvo zo života združenia vo forme prezentácií na krátky čas prerušila Bomba (tanečná). Po reklamách, tak ako sme v TV zvyknutí, nasledoval celovečerný film FESTA 2007.

Bez práce nie sú koláče

Sobota. Namiesto vysávania, utierania prachu a varenia sa dvíhali ruky, počúvali správy o činnosti a, samozrejme, tvorilo sa. Ideálna stredisková rada, úloha, s ktorou sa popasovali predsedníčky stredísk a členovia strediskových rád v pracovných skupinách. Cieľom tejto aktivitky bolo stanoviť základné piliere rád, ktorými sú pravidelné stretávanie sa, komunikácia s ústredím a rozdelenie kompetencií.
Na rad prišla aj budúcnosť LAURY. Sny laurákov sa podarilo vtesnať do realistického plánu rozvoja. Pracovnú náplň programu ukončili workshopy. Výsledky jedného z nich možno už teraz sledovať na www.laura-mladez.sk., keďže účastníci valného sa zaškolili do prispievania na web.

Návšteva z neba

Sľúbená odmena naozaj prišla, a nielen to. Slávnostná večera, dezert, sviečky, tanec a hudba odštartovali oslavy pätnástych narodenín združenia. Či Laura, združenie mladých, funguje tak, ako má, prišla overiť aj návšteva priamo z nebies – sám don Bosco a bl. Laura. Účastníkom zadali rôzne úlohy a jednou z nich bolo aj naplánovanie celoročných osláv.

Oslavy celoslovenské aj regionálne

Zodpovedná za ne je sr. Monika Skalová: „Na celoslovenskej úrovni zorganizujeme Laurafest, ktorý bude vyvrcholením príprav v lokálnych strediskách. V nich bude prebiehať veľká hra s rôznymi aktivitami, ktoré na Laurafeste vyhodnotíme. Novinkou budú regionálne stretnutia, na ktorých sa spoja strediská a spoločne oslávia naše výročie.“

Slovo na záver

„Usilovali sme sa posilniť našu identitu, poohliadli sme sa do našej pätnásťročnej histórie a hľadali sme v nej Božie stopy a podnety pre ďalšie smerovanie našej existencie. Verím, že Laura sa prehupne do novej etapy života a že sa všetci s novým zápalom pre Boha a Božie kráľovstvo pustíme do rozdávania radosti, nádeje a života medzi tými, ktorí sú okolo nás,“ uviedla predsedníčka združenia Marta Peťková, FMA.

Kviki

Hry pre deti majú byť plné života, i keď to animátorky stojí nejakú obetu.
(Bl. Magdaléna Moranová)

Strediskova rada

Rada strediska pozostáva z predsedu strediska a minimálne dvoch členov strediska. Ak v stredisku pôsobí niektorá zo zložiek saleziánskej rodiny (FMA, SDB, ASC), jeden člen rady strediska musí byť zástupcom niektorej z vyššie uvedených zložiek.

Členovia rady strediska sú menovaní predsedom strediska na obdobie dvoch rokov. Úlohou rady strediska je v spolupráci s predsedom strediska riadiť činnosť strediska. (Stanovy ZL, § 5.6)

AKÉ by mala mať vlastnosti ?

- vytrvalá, kreatívna, jednotná
- vyžarovať pozitívnu energiu
- akčná
- viesť mladých k zodpovednosti a práci
- reprezentovať stredisko
- dôveru a spoluzodpovednosť

FUNGOVANIE

- za každého počasia – pravidelne sa stretávať
- plánovať premodliť akcie
- sny meniť na realitu
- nápady zladiť do celku
- komunikácia navzájom + s ústredím
- spolupracovať s ostatnými organizáciami v danej lokalite
- epozná vetu „prečo to mám urobiť práve ja“

POTREBY

- mapovať situáciu v stredisku
- byť citlivá na „módu mladých“
- nebáť sa novostí
- dávať si vyššie ciele
- organizovať medzistrediskové akcie
- vidieť nové výzvy

Foto: Archív LAURY

Viki preberá štafetu šéfredaktorky

„Baška postupuje ďalej. Štafetu šéfredaktorstva Lawíny po nej preberá Viktória Kolčáková – Viki,“ oznámila predsedníčka Laury Marta Peťková. „Ďakujeme Baši za všetko, čo do Lawíny investovala: svoj čas, energiu, kreativitu a hlavne kus svojho baškovského srdca. Podarilo sa jej vytvoriť celoslovenskú redakciu, a tak dať nášmu časopisu neopakovateľný punc. Lebo Lawína je taká, aká je, aj vďaka vám všetkým,“ dodala sr. Marta.

Baška odovzdala žezlo Lawíny slovami: „Začína sa nový žiwhat aj s novou šéfredaktorkou. Chcem vám poďakovať za všetko, čo sme mohli spolu zažiť, že sa nám podarilo vytvoriť pekné spoločné dielo. Som za to veľmi vďačná Bohu i vám. Som rada, že novou šéfkou je práve Kviki. Prosím, buďte k nej dobrí a hlavne dodržujte uzávierku :-) Pokiaľ ide o mňa: od januára pracujem ako zástupkyňa šéfredaktora časopisu AHA! Verím, že nás čítate, kupujete a šírite ďalej! Tiež vás rada stretnem na www.ziwhat.sk.“

Vydali sme VIDES kalendár

Čo mesiac – to fotografia. Všetko z jubilejného roku 2007, keď VIDES oslavoval svoju dvadsiatku. Formačné víkendovky. Ukrajina a Albánsko. Portréty aj masovky. Atmosféra aj fakty v obraze.

Dvojstránku pripravilo ústredie

Vo svojich modlitbách a svätých prijímaniach často zverujte deti Pánovi.
(Bl. Magdaléna Moranová)

Tretí raz medzi riadkami

S množstvom rastie chuť – platí to však aj o chuti do práce? Veru áno! Dá sa to povedať minimálne o chuti mladých do novinárčiny a ostatných veciach s tým spojenými.

Už tretí rok sa Saleziánske stredisko Mamateyka v Blave stalo dejiskom „rýchlokurzu genility“ mladých aktivistov v oblasti mediálnej, ochotných pustiť sa do propagácie svojich stredísk, zhromažďovania informácií, písania, fotenia... Jednoducho, dávať svetu na známosť, čo všetko sa u nás deje a zároveň kráčať s dobou, ktorú charakterizuje vysoký stupeň rozvoja informačnej spoločnosti.

Tentokrát svoje organizátorské sily spojili Laura i Domka, a tak sa 30. novembra až 2. decembra minulého roku zišli vyslanci oboch organizácii zo saleziánskych stredísk. Do „elitnej skupiny“ sa však nemohol kvalifikovať hocikto – výška účastníka musela byť minimálne 150 cm a aj zápisný poplatok sa odvíjal na základe tohto kritéria. (Prečo? Len tak.)

Keďže čas bol neúprosne ohraničený striktnými hranicami víkendu, program sa snažil byť čo najnahustenejší. Už v piatok večer, hneď po príchode, boli mediálni nadšenci vystavení prudkému toku informácií z prednášky o PR (public relations, t. j. vzťahy s verejnosťou – jeden z komunikačných nástrojov marketingu, zameraný na budovanie dobrej mienky v očiach zainteresovaného i nezainteresovaného publika). Nasledovala „mediálna zoznamovacia predstavovačka“, aby si neboli viac cudzincami, a zároveň si vyskúšali vystupovanie a improvizovanie priamo pred očami publika. Po večernej omši a modlitbách sa cestou ukonaní účastníci tešili na mäkkou karimatkou podstlané spacáky, ale namiesto toho im bolo dopriate ešte malé „vzrušo“ v podobe pravej novinárskej úlohy: do polnoci odovzdať interview s niektorým z kolegov. Takto si vyskúšali prácu v časovom strese, no i tak ich to evidentne neodradilo...

...lebo už hneď ďalšie ráno sa s vervou pustili (okrem raňajok) i do práce. Pred obedom sa milí zúčastnení učili, ako písať riport – dlhšiu správu z udalosti či podujatia. Jeden riport sa mali pokúsiť napísať už doma a ten bol potom podrobený odbornej kritike. Ďalší už písali podľa rád a priamo na mieste – vychádzajúci z reálnych udalostí. (Na tento účel na Mamatku zavítala Madonna a porozprávala niečo zo svojho života. Aby nebola príliš nápadná, zamaskovala sa na nerozoznanie od jednej z organizátoriek Kviki.)

Poobedňajší program sa niesol

Ak deti pri niečom nachytáte, nedajte najavo, že ich podozrievate z niečoho zlého.
(Bl. Magdaléna Moranová)

Foto: Účastníci PRIII

v znamení Niepceho vynálezu – fotoaparátu. Samozrejme, že k zaujímavému článku je nevyhnutné priložiť pútavé a kvalitné fotky, preto sa mladí nadšenci tentoraz nadchýnali pre tento druh mediálnej práce. V rámci bloku Fotografické praktikum sa po zadaní tém, a následnom rozpŕchnutí sa účastníkov, salické stredisko premenilo na bojisko – kde sa zápasilo o zaujímavé náhľady, nevšedné pohľady a originálne výhľady. Laické zábery sa potom konfrontovali s fundovaným okom profesionálnych fotografov, ktorí okrem teoretických poučení o intenzite svetla či expozičnej dobe zhodnotili aj umeleckú stránku.

Sobotný večer patril stretnutiu s redakciou Štúdia AHA! Živá diskusia s tvorcami kresťanských programov pre mládež a možnosť vyjadriť sa i k samotnému obsahu a témam relácií boli nesporne dosť inšpiratívne a motivujúce do práce – pre obe strany.

Po krátkej nočnej regenerácii svitol deň posledný, keď sa rozhodovalo o budúcnosti, t.j. kto by sa akej oblasti chcel vo svo-

Dbajte na to, aby sa deti rady modlili.
(Bl. Magdaléna Moranová)

jom stredisku venovať, spísala sa spätná väzba a organizátori rozdajúc svoje kontakty, poskytli mladým mediálnym aktivistom a zároveň budúcim iniciátorom mediálneho diania možnosť využiť kedykoľvek ich rady a pomoc. Rozbiehanie takejto mašinérie – vyhľadávanie kontaktov a budovanie vzťahov s lokálnymi periodikami či dokonca televíziami – nie je vonkoncom jednoduché. A prečo by sme sa vôbec mali zaujímať o médiá? Ako povedal Ján Pavol II.: „Spoločenské komunikačné prostriedky sa môžu veľmi pričiniť o jednotu medzi ľuďmi.“ Tak preto.

makrelka

Nové lawiňáčky o sebe

Julka Krigovská, redaktorka Humenné
Som plná energie, mám rada nové veci, slnko, deti a svoju posteľ, preto objavujem (chodím na gymnázium), hrám sa (som animátorka), spím, jednoducho, žijem. ;)

Gabka Miškovičová, mediálny tím
Nevšedne tuctová, jednoducho komplikovaná, objektívne zaujatá, „nažhavene“ stagnujúca, srdečne ironická... jednoducho – milované Božie dieťa.

Daniela Oremová, redaktorka Banská Bystrica
Šidlo bodidlo po svete chodilo, jedlo a pilo... rado sa hrávalo, deťom mávalo a občas aj spávalo.

Janka Vojtasová, mediálny tím
Toto o mne povedal môj najlepší priateľ: Ty sa neskrývaš nikdy za slová, pohŕdaš maskou mejkapu, máš v očiach smiech, čo tí druhí nechápu... ale si tu, a príma strelená.

Zuzka Kalužayová, redaktorka Bratislava-Kremnická
„Úplne obyčajný Boží zázrak :)“

Lucia Dedičová, redaktorka Bratislava-Mamateyova
Skoro stále zábudlivý, pomalý, stále sa smejúci, aj keď trochu pesimisticky zmýšľajúci človek, milujúci spánok. Tak to som ja.

Ivka Sekeráková, redaktorka, Trnava
Mám 21 rokov a medzi moje záľuby patrí šport – rôzne loptové hry, prechádzka v prírode a rada spoznávam nové krajiny a nových ľudí :-)

Všetci sa smejeme v rovnakom jazyku.

Foto: VIDES

VIDES *bilokoval*

Na vás len pór a salámu!

Kto z vás si nevie preložiť túto čudnú rozkazovaciu vetu, asi nebol na víkendovom dobrovoľníckom stretku VIDES v Trnave. V tom prípade vedzte, o čo všetko ste prišli.

Po tradične dramatickom schádzaní sa, pasovali sme dve nové bledé tváre za nadšencov pre misie – čím iným, ako štangľou salámy a cibuľovitou zeleninou. V prvý večer sme spoznávali druhých pri spoločných hrách, no hlavne sami seba pri rozhovoroch o prežitom období a našich snoch.

Keď sme ráno hrou na dôveru rozhýbali kosti, zoznámili sme sa so štyrmi piliermi výchovy dona Bosca. Ak sa čudujete, že to nie je klasický počet, tak si stačí prečítať malú sympatickú príručku Aby mali život a mali ho v hojnosti. Tuho sme hútali nad dobrovoľníkom ako saleziánom. Viki a Monika – už skúsené dobrovoľníčky – nás trénovali v ukrajinčine, no potom sme neváhali a „hop" na mestské klzisko! No a opäť v teple sesterského domu sme po dobrom talianskom obede pouvažovali nad stavbou gréckokatolíckej liturgie; o tajomstve ikonostasu a o teologickej kráse ikon. Pred svätou omšou na Kopánke nás obohatili Lucka, Evka a sestra Aďa svojimi letnými dobrovoľníckymi zážitkami z Albánska a skvelou reklamou na úsmev pre každú situáciu. A keďže história je učiteľka národov, večer sme strávili zamaskovaní za dobové osadenstvo. Bodkou za veselým dňom sa nám stala krížová cesta po Trnave-Kopánke, presnejšie vypustenie polnočných svetlíc na morovom pohrebisku za mestom.

V nedeľu sme svätili čas východnou liturgiou, treba si zvykať. Porobili sme si pár fotiek so sochami z historického mesta, ktoré nám tak rozohrialo srdcia, prisľúbili sme si ďalšie stretnutia a rozbehli sme sa všetci pätnásti každý inou sveta stranou.

Robo Herman, dobrovoľník z Banskej Bystrice

Michalovské videsoviny

Očarujúce dobrovoľníčky a dobrovoľníci divokí v srdci sa stretli v ten istý víkend v Michalovciach! Podumkali sme nad tým, ako nás Boh fajne stvoril, nechali sme sa vcucnúť do saleziánskej charizmy, Janíčkovho preventívneho systému, ukrajinčiny a gréckokatolíckej liturgie. Nechýbali ani čerešničky na torte – don Tibor Haluška s témou o sebaprijatí a sr. Anka Ulčáková, ktorá rozprávala o Madagaskare, akoby sa z neho včera vrátila.

Monika Wassermanová, dobrovoľníčka z Košíc

viac na www.laura-mladez.sk

Úsmev je ako nádherný slnečný lúč, okamžite vás rozveselí.

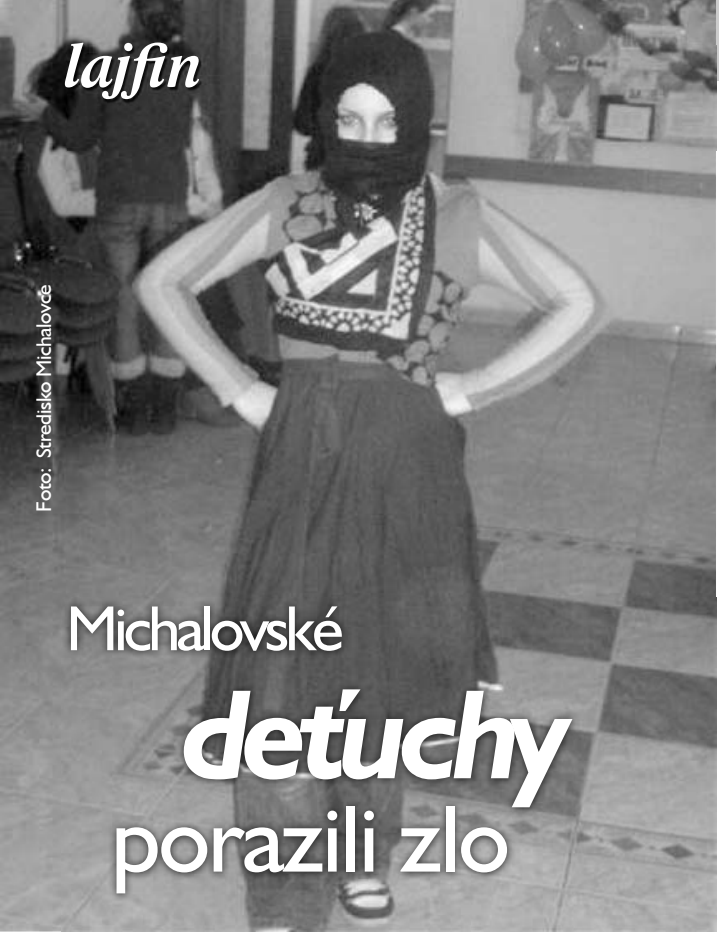

Foto: Stredisko Michalovce

Michalovské deťuchy porazili zlo

Pýtate sa kde, kedy, prečo? Odpoveď je jednoduchá: u nás v Michalovciach, v domčeku FMA, a prečo? Oslava Silvestra 2007.

Začali sme, ako sa patrí presne o 14.00. Okamžité stíchnutie džavotu detí spôsobil netradičný príchod troch moderátorov. Vyliezali spod plachty a popritom hrala strašidelná hudba. Z 1000-ročnej zakliatej knihy nám prečítali básničku a my sme sami mali pochopiť o čo tu vlastne kráča.

Naše deťuchy sú však veľmi šikovné, a tak hneď prišli na to, že našou úlohou je poraziť zlo, obrátiť zlých čarodejníkov na dobrých a spolu s nimi aj všetkých tých, ktorých začarovali. Zrazu sme zistili, že okrem zlých a dobrých tu bol ešte niekto. Porota bola tým stredom.

Po jej predstavení sme zostali všetci ako obarení, lebo zaznel ohlušujúci tresk a do miestnosti sa vrútili štyria animátori so súťažami, ako boli napríklad trafenie čarodejnice, zdobenie perníkov, či zjedenie strúhanky poliatej medom bez pomoci rúk. To všetko museli zvládnuť decká, aby dosiahli svoj cieľ. Z ničoho nič ako blesk z jasného neba odpadla jedna čarodejnica. Ihneď sme zavolali sanitku a už aj bola pri nej zdravotná sestra :-), ktorá skonštatovala, že tu nepomôže nič iné, iba elixír života. Po jeho podaní razom vstala, no bolo na nej niečo iné, zvláštne. Bola dobrá. A keďže nastal Nový rok, tak sme si tým slávnostným elixírom života – jablčným punčom pripili všetci. Zlí sa zmenili na dobrých.

No stala sa veľmi zvláštna vec, ktorá bola pre nás záhadou. Zlý čarodejník Marcelus nevypil elixír a zostal zlým. Deti sa však nevzdávali a za každú cenu ho chceli prinavrátiť na stranu dobra. A tak si z nich vybral štyri a dal im vypiť „žbrndu“. Videl však, že s nimi ani nehlo, a tak musel vypiť punč. Striasol sa a bol dobrým.

Nasledovala veľká oslava, plná hudby, spevu, tanca. Bolo treba odčarovať aj porotu. Tým sme pomohli tak, že sme spoločne odšifrovali motto dona Bosca o dobre. Dobrotou srdca a odvahou mysle porazili naše deťuchy zlo. Takto pekne sme oslávili Silvester 2007.

Marča Moravčíková,
Michalovce

Úsmev je najkratšia vzdialenosť medzi ľuďmi.

Haluzili sme na *Oldies party*

Chalani twisťáky, dievčatá staré šaty a sukne zo skríň starých mám, farebné legíny, čelenky, klipsne, na krku korále. Nechýbala ani hudba dýchajúca ten ešte stále známy „oldies vzduch“, či už to bola Abba, Beatles alebo Elán.

Atmosféru dotvárala aj výzdoba – staré obrúsky, svetlá, po stenách povešané platne, nápisy, oldfashion plagáty, oldies moderátori. Nič nechýbalo, všetko bolo tak, ako malo byť. Pravá, nefalšovaná silvestrovská Oldies party, ako sa patrí!

Prebiehala aj súťaž o naj-oldies kostým. Dvojčlenná porota, moderátori, subjektívne vyhlásila za „naj-oldies účastníka“ nie jedného (ako všetci očakávali), ale rovno troch, zhodou náhod, súrodencov. Taktiež nechýbala ani karaoke show.

Jednotlivé tanečné kolá sa striedali s vtipnými blokmi a scénkami až do polnoci, keď sme už v tichosti očakávali príchod nového roka 2008. A dočkali sme sa! Prišiel. Tak ako každý rok. Sprevádzaný buchotom a rachotom petárd a svetlíc, naším spevom a nakoniec aj novoročnými želaniami do nastávajúceho roka.

„Bola to haluz! Hlavne preto, že to nebol klasický ples, ale zábava v retroštýle. A to oldies oblečenie tiež nemalo chybu!“ povedala nakoniec jedna z účastníčok Oldies party. Verím, že oldies štýl neodradil mladých a že o rok prídu zas!

Julja Čižmárová,
Dolný Kubín

Foto: Stredisko Dolný Kubín

Usmievaj sa – zvýšiš tým cenu svojej tváre.

Laurapárty – 1:0 pre maminy

Blahoslavená Laura Vicuňová veľmi ľúbila svoju maminu. Preto sme jej sviatok oslávili v tomto duchu – pozvali sme do klubu naše maminy!

Začiatok bol v ružovej (naša klubová „obývačka“), kde bola nachystaná prezentácia, nad ktorou naša Empe prebdela noc (vďaka, Empe). Maminy si mohli pozrieť fotky z rôznych akcií, ktoré sme s Laurou pre decká za posledný rok robili. Okrem nej bola prezentácia o blahoslavenej Laure. Pokračovali sme svätou omšou. Mnohí ostali prekvapení, keď sme vstúpili do kaplnky, a tam pri oltári stál František Saleský! Ale nakoniec po dohode ponechal slúženie omše nášmu donovi Jurajovi (don František prišiel iba na skok, aby oslávil svoj sviatok, lebo naša komunita FMA je pod jeho patronátom). Po omši dievčatá z divadelného krúžku zahrali svoje dlho nacvičované divadlo o paličke pomocníčke, no a potom prepukla veľká súťaž maminy verzus dcéry. Súťažné úlohy plnili štyri dievčenské a jedno maminkovské družstvo. Úlohy boli veľmi kreatívne, napríklad vymyslieť ódu na maminu či dcéru, tiež vedomostné otázky o Laure Vicuňovej, ale najdramatickejšou úlohou bola jednoznačne výroba obložených chlebíčkov. V tejto úlohe sme objavili mnoho talentov, a už sa tešíme, ako ich pri najbližšej príležitosti využijeme. Súťaž bola napínavá a skóre veľmi nerozhodné, ale aj tak nás maminy zase raz nabili a ukázali, že sa od nich musíme ešte veľa učiť. My sa však z ich víťazstva tešíme a vieme, že si ho naozaj zaslúžili (ak neveríte, choďte sa pozrieť, čo teraz robí práve tá vaša mamina (tá moja pečie).

Zuzka Kalužayová, Bratislava-Kremnická

Ktorý svätec má

„Tu máš lístoček, nájdi si deti, o chvíľu začíname!“ Presne takto sme, v miernom strese, začali Lauratime.

Štyri skupinky sa spolu s porotou, moderátorkami a publikom usadili na Sicílii (miestnosti v dome sestier saleziánok). Po prvých vedomostných kolách – Laurinom životopise a náboženským otázkach „Kto sa raz narodil a dvakrát zomrel?“, sa priťažilo: dvojitá úloha – polovica skupinky pracovala na čo najlepšom chlebíčku,

Krása úsmevu, láskavého a súcitného úsmevu nikdy nevyprchá.

Foto: Sr. Marta Peťková

Oslávili sme rok čajovne

Píše sa 19. január. Vonku je zima, no snehu niet. Tma sa rozprestiera na štvorcovom rožňavskom námestí.

Neďaleko majú svoj domček aj sestry seleziánky, ktoré sa pred rokom rozhodli urobiť veľmi dôležitý krok v živote nás mladých, žijúcich v tomto meste. Rozhodli sa otvoriť čajovňu. Jej začiatky neboli ľahké.

Sestra Barunka spomína: „Sedeli sme tu so sestrou Monikou samy už od piatej, o ktorej mala byť čajovňa oficiálne otvorená, a čakali sme, či niekto príde. Keďže už bolo sedem hodín a stále nikto neprichádzal, zišli sme pred dvere budovy a zavolali dnu mladých, ktorí išli okolo."

Dnešná situácia je neporovnateľná. Celá čajovňa sa delí na šesť miestností. V jednej sa nachádza počítač, z ktorého nám neustále hrajú rôzne štýly hudby. V druhej časti čajovne sa nachádza miestnosť nazývaná „hudobka", v nej sa pripravujú členovia hudobnej skupiny Kreep na svoje prvé hudobné vystúpenie, ktoré majú pred sebou. Medzi týmito dvoma miestnosťami sú ďalšie tri. Hráme v nich rôzne hry (stolné spoločenské hry, kalčeto, biliard) aj so sestrami. V šiestej miestnosti sa varia a podávajú nealkoholické nápoje, čipsy a ďalšie pochutiny.

Rok našej čajovne sme oslávili všetci spolu. K jej prvému roku sme si pripíjali kakaom, aby sme ani teraz nezabudli, že táto čajovňa bola otvorená ako prvé miesto pre mladých v Rožňave, kde sa nepodáva alkohol ani iné omamné látky.

Všetci jej želáme ešte veľké množstvo aspoň takých úspešných rokov, ako bol jej prvý.

Zuzka Oravcová, Rožňava

na chrbte zuby?

druhá polovica maskovala novinovým papierom jedného člena. Porota to mala skutočne ťažké, lebo o 20 minút miestnosťou pobiehali Zorro, 2 princezné a 4 rytieri.

Nakoniec sa rozhodlo: o tretie miesto sa delili Margarétky a Hranolky s čevreným kepučom, druhý bol Mercedes a vyhrali Senzační :) A na záver, pre zvedavých, dvakrát zomrel Lazár a zuby mal na chrbte svätý Jozef (kvôli píle).

Julka Krigovská, Humenné

Ak sa úsmev a láskavosť v živote stanú samozrejmosťou, dokážu si nakloniť srdce.

Kto uniesol Červenú čiapočku? To bol názov jednej zo scénok, ktorú mladí prezentovali na Úsmeve dona Bosca.

Foto: ZuzBrest

Trnavský *Úsmev dona Bosca*

Už po niekoľkýkrát sa v Trnave na Kopánke, v nedeľu 27. januára popoludní, uskutočnila šou Úsmev dona Bosca. Je to len jedna z mnohých príležitostí, ako osláviť sv. Jána Bosca. Jednotlivé stretká si pod vedením animátorov pripravili scénky, ktoré predviedli pred publikom mladých aj starších. Pátralo sa po zmiznutí Červenej čiapočky, zinscenovalo sa prvé z osobných stretnutí chlapca s donom Boscom a mnoho iných scénok. Nechýbal ani tanec, zábava, humor a úsmev od ucha k uchu. Mottom celej akcie bolo: „Aj ty patríš do rodiny!“

Túto myšlienku veľmi pekne znázornila moderátorská dvojica Monika a Andrej, ktorí sa pri každom výstupe, prezliekali od rokov puberty až na staré kolená. Pred záverečným dievčenským tanečným vystúpením sme dostali požehnanie od saleziána dona Štefana Walnera. Po rytmickej nôte, spokojní a plní zážitkov, sa pobral každý svojou cestou.

Iva Sekeráková, Trnava

Lauru sme oslávili nahlas, ale poriadne

Rýchlo sa na Mamatke stalo tradíciou, že sviatok blahoslavenej Laury Vicuňovej oslavujeme v úzkej spoločnosti mám a dcér.

Tento rok, samozrejme, nebol výnimkou. Stretli sme sa v predvečer tohto zvlášť pre dievčatá a sestry saleziánky dôležitého sviatku. Začali sme svätou omšou a bojovali a súťažili v štyroch skupinkách s odhodlaním a hlukom, aký už raz k „babskej“ spoločnosti patrí. Tak ako odštartoval program tancom, ktorý pripravili dievčatá na hip-hopovom krúžku, vo veľkom nasadení ho ukončila aj súťaž v robení chlebíčkov. A tu sme sa už všetci pustili do dlho očakávaného občerstvenia. „Každý prispel, čím mohol a tak po celý večer vládla fajn nálada. Myslím, že aj mamičky sa celkom bavili. A tých zopár chlapských rúk, ktoré tam teoreticky nemali čo robiť, napokon tiež bolo užitočných. A ešte, že tá výzdoba bola veľmi pekná,“ s úsmevom zhodnotila tento večer jedna zo zúčastnených Jahôd (dievčenské stretko ;). Snáď život Laury ostane pre všetkých ako veľká inšpirácia na ceste k radosti.

Mirka Székelyová, Bratislava-Mamateyka

Milý úsmev je univerzálnym jazykom dobrého srdca.

aB

Animátorský bonus

Pre dušu

Náš vzťah sa vyvíja

Nebojte sa

Čas s mladými

Animovať. Prečo?

Na stretko

Tajomstvo Veľkej noci alebo Šípka vľavo

Medi@

Hodnoty

Animátori pod lupou

Janka a Magda z Torysy

Tvorivá dielňa

Kraslice a biele zuby

Foto: Martin Funiak

Náš vzťah sa vyvíja...

Foto: Mária Melicharčíková

Jemný úsmev pokladníčky či šoféra autobusu, a deň je krajší.

Skúste si najprv prečítať iba otázky a vytvoriť k nim vlastné odpovede. Máte? A teraz schválne – či zažijete to, čo ja: sestra Dáša odpovedá diametrálne odlišne, ako by som to čakala. A ešte diametrálnejšie krajšie, ako by som to dokázala.

Kedy sa vzťah – akýkoľvek – stáva hlbším?
Akýkoľvek vzťah vyžaduje aspoň minimálnu hĺbku, koreň. Inak je iba konzumovaním – jednostranným či obojstranným. Vo vzťahu by sme možno mali najprv hovoriť o slobode, až potom o hĺbke. Takže existujú dva druhy vzťahov – závislosť a skutočný vzťah. Závislosť je vtedy, keď nie je sloboda. Keď je vo vzťahu sloboda, nie je závislosť. Takto na papieri je to ľahké, v živote nie. Vzťah totiž vždy smeruje k závislosti, ktorá skôr či neskôr naruší základ toho, čo má právo nazývať sa skutočným vzťahom. Kým láska neprekročí seba samu a neotvorí sa slobodne pre darovanú slobodu. Dovtedy sa nedá hovoriť o hĺbke. A teda všetci – aj tí pokročilí – sa učíme slobode aj vzťahu. Šťastnú cestu :-)

Ako to funguje na úrovni s Bohom?
Sú ľudské veci, ktoré sa dajú porovnávať s Božími. V tomto prípade však našťastie nie. Aspoň nie z tohto pohľadu. Je tu jedna obrovská výhoda: vzťah k Bohu môže byť závislosťou. Naša pravá podstata je totiž závislosť. Sme na ňom ako dynamickom Tvorcovi a Udržovateľovi nášho života existenčne totálne závislí (aj keď sa väčšina ľudí tvári, že o tom nič nevie – ale my vieme svoje...), a to aj napriek tomu, že nám on sám daroval slobodu. To znamená, že jediná závislosť v bežnom slova zmysle, ktorá je nás hodná a ktorá nielen že nie je škodlivá, ale je uzdravujúca, je závislosť na Bohu. Stíhate sledovať?

Ako môže k tomu dospieť mladý človek?
K vzťahu k Bohu tak, že ho uzná za svojho milujúceho pôvodcu a bude sa učiť (teraz použijem veľmi spirituálne slovo) odovzdanosti. Najmä dievčenské srdcia vedia až príliš dobre, o čom hovorím.
Vo vzťahu s ľuďmi sa dá ísť hlbšie tak, že sa učíme slobode i láske, doprajeme si možnosť robiť chyby, odpustíme popáleniny... Veriť, že sa to dá, a že sa to raz podarí. Ak sa to podarí, je to znak, že sa to naozaj dá do istej miery s každým. Prípadne si môžeme nechať pomôcť od niekoho skúsenejšieho, ale najmä ideme do toho spolu s Bohom.

Keď sa s niekým častejšie kontaktujem, zistím, čo mu prekáža, o čom rád hovorí, aké má úlety... S Neviditeľným je to značne ťažšie, nie?

„Existujú dva druhy vzťahov – závislosť a skutočný vzťah.“

Ani nie. On sa vie lepšie prispôsobiť nám, lebo je nám bližší ako my sebe. Nemôžeme k nemu pristupovať božsky, keď sme ľudia, však? Je tu však jedna nesympatická podmienka: nesmie prísť k zámene úloh. Musí byť jasné, kto je kto. Inak by to nebol náš krásny veľký Boh, ale bôžik. A tých už máme dosť.

Aj nabudúce v rozhovore pokračuje apa

Radi s nimi „strácajme čas“

Mladí potrebujú, aby im dospelí venovali svoj čas a pozornosť. Dobrá práca s mládežou si vyžaduje množstvo úprimne obetovaného času.

Nedávno som v sobotu ráno zavolal dvom stredoškolákom a opýtal sa ich, či so mnou nechcú ísť na nákup do obchodného domu. Vedel som, čo chcem kúpiť, ale myslel som si, že by bolo dobré stráviť nejaký čas s týmito dvoma chlapcami. Keď som našiel to, čo som potreboval, prechádzali sme sa asi hodinu po obchodoch a nakoniec sme spolu obedovali. Pri jedle sa medzi nami rozvinul nenásilný, otvorený rozhovor o viere. Keď sa teraz pozerám späť, vidím, že tých niekoľko hodín bolo omnoho účinnejších než všetky moje snahy na *stretkách*, ktorých sa títo dvaja chlapci zúčastnili.

Pedagógovia dnes hovoria o myšlienke tzv. skrytých osnov. Myslia tým, že sa musíme snažiť využiť každú príležitosť, aby sme našich mladých niečo naučili. Keď trávite čas s mládežou zo svojej skupinky, ukazujte im, že sú pre vás dôležití a že vám na nich záleží. Môj priateľ chodí každý týždeň hrať s partiou chlapcov basketbal. Nedávno mi povedal, že pri tomto pravidelnom basketbalovom stretnutí hovorí o Bohu viac než kdekoľvek inde.

Jeden ostrieľaný pracovník s mládežou hovorieval: „Nudiť mládež evanjeliom je hriech.“ Ježišovo evanjelium je tou najzaujímavejšou správou, ktorú svet môže počuť.

Mladí ľudia napriek tomu často odchádzajú z Cirkvi, pretože „je to nuda“. Som presvedčený, že jedným z hlavných dôvodov, prečo to robia, je to, že sa o nich nikto nezaujímal ani s nimi nebol ochotný tráviť čas.

Nabudúce pripravujeme niečo o tom, čo znamená podať ruku.

Mier sa začína úsmevom.

Foto: Stredisko Michalovce

Moje motivácie
Animovať. Prečo?

Postupne, ako si kladiete otázky podobného typu a hľadáte na ne odpovede, vyjasňuje sa vaša animátorská identita.

Spomínate si na príbeh o bambuse? Chcel sa dať k dipozícii svojmu pánovi. Keď však naň siahol sekerou, zľakol sa a bránil. Nečakal, že pán ho bude chcieť zoťať, obrať o listy, rozštiepiť a vytrhnúť mu srdce. Napokon sa mu podvolil. Pán urobil, čo zamýšľal, a priniesol rozštiepený bambus k prameňu vody pri poli. Jednu stranu bambusu vložil do vody a druhú nasmeroval k vyschnutým poliam. Voda začala tiecť a zavlažila polia. Zasadili tam ryžu, ktorá priniesla veľkú a bohatú úrodu. Bambus, hoci ho pán zoťal, predsa sa stal osožným. Kým bol nádherným stromom, žil len sám pre seba. Keď ho zoťali, stal sa kanálom života pre ostatných.

Koreňom všetkého sú motivácie

Prečo chcem byť animátorkou? Pre animátorstvo sa dá rozhodnúť z rôznych motívov: robí to aj moja kamarátka; páči sa mi nejaký animátor; baví ma pracovať s deťmi; začínam sa cítiť v stredisku, v oratóriu užitočná; chcem byť protagonistkou, realizovať sa...

Tie najkrajšie a veľké veci v živote často začínajú nenápadne, akoby náhodou, s rôznymi motiváciami. Až raz príde chvíľa, keď si človek uvedomí najhlbšie motivácie svojho konania.

Napríklad objaví, že je v jeho živote niečo veľmi veľké, čo dáva zmysel jeho nadšeniu a láske. Objaví malý výhonok života a nechce, aby zahynul. Chce, aby rástol a priniesol úrodu. Nájde Boha s ľudskou tvárou – Ježiša Krista. Rozdiel medzi byť animátorom a animovať spočíva v tom, či ho stretol, alebo nestretol.

A Chcela by som vám ešte toho veľa napísať, ale o tom už v ďalšom pokračovaní.

Dve zlaté pravidlá

1. Nemôžem dať to, čo nemám

Nemôžem komunikovať o tom, čo nie som: preto ma to ťahá ku kresťanskému spoločenstvu, kde víťazí viera, rozhodnutia podľa evanjelia. Piliermi sú: evanjelium, Eucharistia, spoveď, odpustenie.

2. Nemôžem sa darovať, ak sa nevlastním

Ide o ľudskú zrelosť: dobrý vzťah so sebou samou, rovnováha môjho vnútra, citová stabilita a zanietenosť pre život, bez ktorej by som bola „mäkkýšom“.

Podľa knihy Jima Burnsa Nebojte sa venovať mladým pripravili Zuzana Brestovanská a Monika Skalová

Hneď ráno by sme sa mali usmiať, od toho závisí, aký bude deň.

Tajomstvo Veľkej noci

alebo Šípka vľavo

Foto: Apa

Cieľ:

a) na dobre známych faktoch zo života poukázať na milosť vykúpenia a odpustenia;

b) ďalší krok „odstrašneniu“ svätej spovede.

Uvádzacia hra – motanica:
Skupinu rozdelíme na dva tímy, ktoré môžu medzi sebou súperiť. Hráči stoja plece pri leci v kruhu, tvárou do stredu kruhu alebo v dvoch kruhoch. Každý musí zatvoriť oči a vystrieť ruky k stredu kruhu a náhodne chytiť dve ruky v kruhu. Potom všetci otvoria oči a usilujú sa rozmotať bez uvoľnenia spojených rúk. Pri hre dvoch tímov, vyhráva ten, ktorý bude prvý rozmotaný.
Zamotali sa. Niektorí boli viac zamotaní ako iní, niektorí sa vedeli vymaniť pomerne jednoducho. Ako sa zvyknú naše životy zamotať? Aké druhy vecí nás zamotávajú? Ako rozmotávame veci, keď sme v koncoch?

Korekcie: napíšte v skupinách čo najviac vecí, ktoré nám v praktickom živote najviac pomáhajú urobiť korekciu – nápravu niečoho, v úplne praktických veciach: zmizík, odlakovač, guma... Kto napísal najviac?
Je super, že tieto veci existujú. Sú veľkou pomocou v menšom či väčšom probléme, maléri v živote. Toto je praktická stránka

Veselí ľudia sú slniečka, ktoré rozžiaria všetky tváre vo svojom okolí.

vecí. Pretože človek má skúsenosť, že nie všetko je OK, niečo sa pobabre, vynašiel a nachádza rôzne opravné prostriedky. Sú úľavou, keď človek urobí chybu, machuľu...

Šípka vľavo alias víťazstvo nad svrabom
Viete, aké boli znaky prvých kresťanov – ryba, kríž, víno a chlieb, pelikán... Dnes by sme k tomu pridali šípku vľavo. Tento klik môžeš urobiť na počítači, ak vieš, že sa potrebuješ vrátiť o krok alebo viacero krokov späť. Je to fantastická vec.
Kedy si vo svojom živote povedal, že toto, toto keby sa dalo vrátiť späť! Ten okamih, ako som išiel cez tú križovatku... keď som sa rozčúlila a vybrechla na najlepšiu kamošku hlúpe reči, keď som sklamal rodičov alebo niekoho, na kom mi záleží, alebo na písomke mi chýbal jeden bod do jednotky, lebo som zaškrtol... je mi z toho úzko... fest úzko... MAŤ ŠANCU KLIKNÚŤ NA ŠÍPKU VĽAVO. Na počítači je, ale... DOBRÁ SPRÁVA: AJ V ŽIVOTE JE! FANTASY?...ehm...

S chybou sa ráta, lebo kto nič nerobí, ten nič neurobí.
Rozdiel je v tom, že pri kliknutí vľavo v živote ste dvaja – lebo ste písali do života iného, nie do PC. A tak pred človekom aj pred SPRÁVCOM SIETE vám to niekedy príde trápne. Ale s tým sa rátalo. Preto šípka vľavo vôbec existuje.

Jeden fakt, s ktorým rátaj!
Je tu jeden „kámo", ktorého zožiera tvoja možnosť kliknúť si, lebo on tú šancu nemá. A tak ti metie do hlavy halušky, že

- je to trápne, koľkokrát používaš tú šípku,
- správca siete si už o tebe myslí, že si načisto „mešuge",
- sa strápňuješ pred ostatnými, ktorí to vidia,
- že robíš najviac chýb zo všetkých,
- *...dolož si ďalšie...*

Dobrá správa: Boh na strane omylných (práca so Svätým Písmom), vyhľadávanie v skupinách, spoločné prečítanie

- pokoj vám zanechávam...
- komu odpustíte hriechy...
- neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov...
- zatúlaná ovca...
- márnotratný syn...
- ...

Tajomstvo Veľkej noci – Boh tam miloval svet, že poslal svojho Syna, aby...
...sme mali šípku vľavo?!

Foto: internet

Reklama dokáže vyvolať v človeku túžbu, ktorá by mu inak nezišla na um. Ak chceme deti a mladých ľudí naučiť rozlišovať medzi tým, čo potrebujú a čo chcú, treba ich naučiť pozrieť sa do seba a vidieť hodnoty, ktoré nimi hýbu. K tomu nám môžu pomôcť aj tieto aktivity.

Hodnoty

Cieľ: Deti si uvedomia, ktoré hodnoty sú kritériom ich rozhodnutí a ktorým hodnotám chcú dať prednosť pri výbere, pred ktorý ich život často postaví aj vo vzťahu k reklame.
Pomôcky: šatka pre každého účastníka
Priebeh: V prvej časti aktivity je úlohou žiakov pohybovať sa voľným spôsobom vo vymedzenom priestore so zaviazanými očami. Výsledkom bude chaotický pohyb, sprevádzaný zrážkami a pocitmi neistoty.
V druhej časti deťom pomôžeme chytiť sa za plecia a usporiadať sa do radu, v ktorom prvý člen nebude mať na očiach šatku. Opäť ich vyzveme k pohybu. Po chvíli aktivitu ukončíme a vyzveme ich zhodnotiť svoje pocity. V prvej časti sa mohli cítiť slobodne, ale neisto, a pre zrážky sa mohli ocitnúť aj nebezpečenstve. V druhej časti nastala zmena. Asi takúto zmenu robia v našom živote hodnoty. Bez nich žijeme chaoticky, ale keď ich máme, všetko sa usporiada a môžeme ísť bezpečne za svojím životným cieľom. Hodnotu môžeme chápať ako niečo dobré, užitočné, príjemné, čo má pre nás význam nielen krátkodobý, ale dlhodobejší. Vyzveme deti, aby vymenovali, čo môže byť hodnotou.
Autorom aktivity je pedagogický pracovník Ian Lewis.

Ja a hodnoty

Cieľ: Deti si uvedomia, čo všetko môže byť hodnotou, a ktoré sú pre ne dôležité.

Rebríček ktorý

Zdravý smiech vnesie do domu svetlo.

Foto: Martin Funiak

Pomôcky: zoznam hodnôt

Priebeh: Deťom rozdáme zoznam hodnôt s nasledovnými úlohami. Ak sú deti živé, môžeme im zoznam pomaly čítať a namiesto krúžkovania a podčiarkovania majú deti vyskočiť.

V zozname *podčiarkni* hodnoty, ktoré si si doteraz všimol/všimla v reklame: pravda, úcta, zodpovednosť, priateľstvo, ľudská dôstojnosť, rodina, istota, krása, peniaze, zdravie, byť obľúbený, byť atraktívny, jedlo, pitie, majetok, vzdelanie, zábava, odvaha, tolerancia, veľkodušnosť, spravodlivosť, sloboda, príroda, šťastie.

V tom istom zozname *zakrúžkuj* 3 hodnoty, ktoré považuješ vo svojom živote za dôležité.

Hodnoty v reklame

Cieľ: Deti sa naučia hľadať hodnoty, na ktorých stavia reklama, a na druhej strane si uvedomia, ktoré hodnoty v reklame absentujú.

Pomôcky: magazínové reklamy

Priebeh: Nadviažeme na predchádzajúcu aktivitu a na základe rôznych magazínových reklám spolu so žiakmi diagnostikujeme, na akú hodnotu apeluje daná reklama. V skupinách sa žiaci rozdelia tak, že každý z nich predstavuje hodnotu (úcta, zodpovednosť, priateľstvo, ľudská dôstojnosť, rodina, istota, krása, peniaze, zdravie, byť obľúbený, atraktívny, materiálne hodnoty – jedlo, pitie). Z inzerátov si každý vyberie tie, ktoré sú „o ňom“. Pri prezentácii výsledky svojej práce predstavia: „Ja som Zdravie a vybrala si ma táto reklama.

Zhrnutie

Aktivity zhrnieme v diskusii: Reklama, ktorá stavia na hodnotách, ktoré sú aj pre nás dôležité, má veľkú šancu osloviť nás, zapôsobiť na mňa. Slobodu si môžeme udržať tak, že sme si vedomí toho, čo nami vnútri hýbe, a pátravým pohľadom odhalíme, že reklama používa dané hodnoty len s cieľom „získať si nás“.

Apa

’ rozhoduje

Smiech je jednou z najkrajších ľudských vlastností.

Foto: Stredisko Torysa

Animátorky, ktoré sú ochotné venovať svoj voľný čas iným, ktoré nepozerajú len na seba, lebo najlepšie využitý čas je čas darovaný iným, a ktorým nestačí nechať si vieru len pre seba, ale chcú sa s ňou podeliť a vytvárať spoločenstvo.

Jana Lokajová (21 bez 3,5 mesiaca :-)

Ako ťa volajú: väčšinou Janka, no na výške mám prvýkrát v živote prezývku Empi (profka mi raz na hodine psychológie povedala, že som veľmi empatická, takže odvtedy som Empi :-)

Kde funguješ, keď funguješ? V eRko u nás v Toryse + minulý rok som mala skupinku dievčat, ktoré som pripravovala na birmovku.

Kde bývaš? V Toryse, okres Sabinov.

Niečo o tvojej rodine? Sme mini family, mám len jedného brata Martina, ktorý pracuje v automobilke v Žiline, bude mať 23 rokov, študuje na výške; mamka je krajčírka, veľmi šikovná, a ocko pracuje v poľnohospodárstve ako strážnik, taká obyčajná rodinka :-)

Čo ťa baví? Milujem prírodu, keď mám aspoň chvíľku voľno, vždy sa idem niekam prejsť; mám rada aj moje psy, mám dvoch beaglov, teraz sme mali aj šteniatka, takže o zábavu bolo postarané :-); veľmi rada spievam a kreslím, aj keď neovládam ani jedno, ani druhé :-), a mojou veľkou láskou je hudba, či už počúvam, alebo si sama zahrám. Je toho dosť, v podstate ma baví všetko, len aby som sa učiť nemusela a oddychovala aktívne.

Škola, zamestnanie: študujem na Filozofickej fakulte Prešovskej univerzity, odbor učiteľstvo anglického a ruského jazyka. Tento rok som v treťom ročníku, takže ak motyka vystrelí, o pár mesiacov by som mala byť bakalárka :-)

Zvláštny znak: som zvláštny znak sama osebe :-), ale asi to, že sa snažím vždy usmievať a tešiť iných, veď toľkí ľudia majú omnoho väčšie problémy ako my, tak *nač ten pláč?* :-)

Ako si sa dostala k animátorstvu?

J.L.: Animátorkou som sa stala úplne náhodou. V maturitnom ročníku som chodievala častejšie do kostola, resp. každý deň, čo bolo nakoniec aj odmenené jednotkami na maturitnom vysvedčení. Pán dekan ma oslovil, či by som nechcela skupinku na *Dobrú novinu*, že ma vidí častejšie v kostole. Súhlasila som, prečo nie. A tak to prišlo – stretká, tábory a pod.

M.P.: Bola som na *Fóre mladých* v Košiciach a tam predstavovali animátorskú školu. Veľmi ma to zaujalo a o rok som ju už navštevovala a mávala stretká s deťmi.

Čo ti dáva animátorstvo?

J.L.: Dáva mi skvelý pocit, že deti majú kam ísť, napr. na stretko, niečo zažiť, stráviť voľný čas aj inak, ako len ponevieraním sa po ulici. Získavam veľa poznatkov o deťoch, o mládeži, čo mi určite pomôže ako budúcej učiteľke.

M.P.: Myslím si, že duchovný rast. (aspoň dúfam :-). Akosi to „núti“ človeka žiť zodpovednejšie svoje kresťanstvo.

Aký bol tvoj najkrajší/najhorší zážitok s deťmi a mladými?

J.L.: Najkrajší zážitok s deťmi bol

Úsmev je najlacnejším a najúčinnejším krémom proti vráskam.

Magdaléna Palčová (19)

Ako ťa volajú? Prevažne Magda, niektorí aj krajšie ;)
Kde funguješ, keď funguješ? Fungujem v rámci strediska Torysa
Kde bývaš? v Lipanoch
Niečo o tvojej rodine: Mám šiestich súrodencov, zatiaľ troch synovcov a jednu neter. A ďalšia svadba na obzore :-) Pekne sa rozrastáme a je nám spolu stále veselšie a veselšie...
Čo ťa baví? Prechádzky, bicyklovanie, tanec, práca s deťmi, s počítačom, zmysluplné rozhovory :-)
Škola, zamestnanie: som v maturitnom ročníku, v štádiu rozhodovania sa pre VŠ.
Zvláštny znak: chápavá, ale máločomu rozumiem :-)

Foto: Stredisko Torysa

Janka a Magda z Torysy

jednoznačne tábor a s mládežou to bol deň ich birmovky. Počas prípravy na ňu sme sa veľmi zblížili, bol medzi nami veľmi otvorený, kamarátsky vzťah a cítila som sa fantasticky, keď som ich videla prichádzať k otcovi biskupovi, keď im udeľoval sviatosť birmovania. Bola som na ne veľmi hrdá. Neviem, ako sa cíti rodič v takýto deň, ale myslím si, že akosi tak :-).

M.P.: Najkrajší zážitok: Keď sa raz na fare zvýšili špekačky a ostali sme ich s deťmi opekať. Len tak :-). Hrali sme sa, naháňali, spievali... bola tam super atmosféra.

Najhorší: Keď na tábore deti ošklbali pestovanú papraď pred susednou chatou. Teta sa prišla sťažovať...

Čo ťa dokáže povzbudiť?

J.L.: Red Bull? :-) Ale nie... rozhovor s ľuďmi (no, pokecám si aj so psami, no predsa len s ľuďmi je to to pravé orechové:-). Poteší aj úspech v tom, čo robím, myslím tým napr. pozitívnu spätnú väzbu od detí.

M.P.: Jednoznačne rozhovor. Najlepšie s niekým, kto je v danej situácii „nad vecou".

Ako sa na animátorstvo pozerá tvoja rodina?

J.L.: Úplne to rešpektujú, veď tábor asi celá rodina pripravovala: ocko robil taxi, mamkina kuchyňa sa hrala na sklad:-).

M.P.: Sú za. Podporujú ma v tom a veľmi mi pomáhajú.

Kto je tvojím vzorom?

J.L.: No, pre každého by mala byť vzorom láska, akou miloval a miluje Ježiš, ale ak myslíte pozemský vzor:-), veľmi si vážim a obdivujem ľudí, ktorí hrdinsky zvládajú svoj ťažký osud. Čo je pre iných nepredstaviteľné, oni prijímajú s úsmevom.

M.P.: Dve Magdalény: zo svätých: sv. Mária Magdaléna a zo sveta moja mamka, Magdaléna :-).

Tvoj odkaz pre čitateľov Lawíny:

J.L.: „Keď vyrážame do života, nepotrebujeme veľa batožiny, stačí milovať."
(M. Quoist: *Rozprávaj mi o láske*. Mimochodom, vrelo odporúčam každému.)

M.P.: Drahí Lawiňáci! Tešte sa zo života, z maličkostí. Buďte dobrými animátormi a motivujete k tomu aj iných ;) Nech vás zasype lawííína hojného Božieho požehnania.

Za najrýchlejšiu spoluprácuu v dejinách rubriky ďakuje Aďa Feketeová :-)

Deň bez jediného úsmevu je úplne stratený.

Kraslica parádnica

Som tu opäť. Teraz s ponukou využitia zubnej pasty. Dobrá haluz, nie? Takže už nielen na vybielenie vlastného chrupu, ale aj na vajíčko!

Určite ste sa už stretli s trapasom, keď vám ostal kúsok zubnej pasty na oblečení a vy ste si to nevšimli, len keď vás niekto na to nenápadne upozornil. Trápne – zaschlo to a nevhodne „kričalo". Práve túto vlastnosť zubnej pasty využijeme. Namiesto horúceho vosku, ktorý sme už x-krát skúšali, možno sa popálili, vyliali, tento druh zdobenia je nenáročný a bezpečný.

Pomôcky

zubná pasta (radšej hustejšia), trochu disperzného lepidla (Wurstol, Herkules), vajíčko, zlatý alebo strieborný spray, Slovakryl alebo iná akrylová farba a mikroténové vrecko.

Postup

Zubná pasta sa zmieša s trochou disperzného lepidla (skôr zaschne), dá sa do vrecka, na rohu ktorého je malá dierka. Táto zmes sa potom aplikuje na vajíčko podobne ako pri zdobení medovníkov. Ak je zmes príliš riedka, že sa na vajíčku rozteká, je potrebné trochu počkať alebo si vziať hustejšiu pastu. Po nakreslení vzoru necháme vajíčko schnúť – najlepšie celý deň. Potom ho prestriekame farebným sprejom. Môže zostať také, ale-

Vrásky sú cestičky, po ktorých chodieval úsmev.

Foto: Sr. Marianna Saloňová a Sr. Barbara Šrankova

bo sa ešte môže naniesť akrylová farba a na vypuklých miestach ju odsajeme papierovým obrúskom, alebo sa môže farba naniesť kúskom špongie. Bude to vyzerať ako patinované. Skúste a uvidíte! Výsledok za to stojí!

Požehnanú Veľkú noc
a biele zuby vám želá
sr. Janula z Michaloviec

lawína 1/2008

Štvrťročník. Ročník 8, marec 2008
Vydáva LAURA, združenie mladých

Adresa redakcie
Mamateyova 4, 851 04 Bratislava
E-mail: lawina.laura@gmail.com

Šéfredaktorka
Viktória Kolčáková

Manažment redakcie
Andrea Miklovičová, FMA

Redaktori
Mária Moravčíková, Michalovce
Juraj Kráľ, Košice
Zuzana Kalužayová, BA-Kremnická
Lucia Dedičová, BA-Mamateyova
Magdaléna Palčová, Torysa
Júlia Čižmárová, Dolný Kubín
Daniela Oremová, Banská Bystrica
Júlia Krigovská, Humenné
Ivana Sekeráková, Trnava
Zuzana Gerčicová, Lawiniatko

Stáli prispievatelia
Zuzana Oravcová, Rožňava
Lucia Chmelová, Šamorín

Rozhovory
Andrea Feketeová

Fotoediting
Viktória Kolčáková

Mediálny tím
Janka Vojtasová
Gabriela Miškovičová

Grafická úprava
Mgr. Marián Staňo
hualahyja@centrum.sk

Tlač
GUPRESS Bratislava
www.gupress.sk

Vyšlo s finančnou podporou
Ministerstva školstva SR

Foto na obálke
Stredisko BA-Kremnická

Ak sa niekto necíti na rozdávanie úsmevu, podaruj mu ten svoj.

Na hraniciach vraví hraničná kontrola blondínke:
– Slečna, môžete sa identifikovať?“
Blondínka vytiahne zrkadielko, pozrie sa doň a povie:
– Áno, to som ja.

V jednom dome býva flegmatik s cholerikom. V jeden deň sa cholerik kúpe vo vani, keď tu zrazu flegmatik otvorí dvere do kúpeľne, príde k vani, naberie lyžičku vody a odíde. Cholerik sa na flegmatika nepekne pozrie, ale udrží si ešte nervy na uzde. O minútu flegmatik zasa príde do kúpeľne, naberie za lyžičku vody, a keď už odchádza, cholerik mu nahnevane hovorí:
– Čo ti šibe? Čo tu beháš ako splašený?
Flegmatik sa na neho pozrie, pekne sa usmeje a odíde. O minútu opäť flegmatik príde do kúpeľne, naberá lyžičku vody, keď cholerik už celý červený na neho skríkne:
– Ty asi chceš dostať!!! Čo sa robí?
Flegmatik sa otočí k nemu a hovorí:
– Len pokojne, horíme.

Foto: internet

Policajt nájde na zemi zrkadielko:
– Aha, našiel som fotografiu.
Pozrie sa na ňu a prekvapene vykríkne:
– A je dokonca moja.

Foto: internet

Ide princ a žaba naňho kričí:
– Princ pobozkaj ma,
– Fúúúj, žabu nikdy, – odvetil princ.
– Len to urob a dostaneš niečo, – hovorí žaba.
Princ ju pobozkal a pýta sa:
– Čo dostanem?
– Herpééés! – odvetila žaba.

Zomrie programátor a dostane sa do pekla. Po týždni Lucifer volá Bohu:
– Čo za blázna si mi sem poslal? Zničil mi všetky kotly, poškrtil všetkých čertov a už tri dni bezhlavo behá po všetkých chodbách pekla a reve: „Kde je prechod do druhého levelu?“

– Čo by si robil, keby si bol na vysokom strome a mal v ruke pušku, v ktorej je jeden náboj a pod tebou sú dve pumy, jeden medveď, jeden jaguár a jeden lev?
– Zastrelím leva, obujem si pumy, sadnem do jaguára a prejdem medveďa.

Tí budú bohatí, čo sa usmievajú.